

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش فنون مثبت نگرى تلفیقى بر رضایت زناشویى زنان مراجعه کننده به مراکز درمانی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روان شناسی بالینی، دوره 8، شماره 31 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد عسگری - عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی

فاطمه ترکاشوند - کارشناس ارشد روانشناسی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی آموزش فنون مثبت نگرى تلفیقى بر رضایت زناشویى زنان متاهل دارای نارضایتی زناشویى مراجعه کننده به مراکز درمانی شهر ملایر در سال 1395 بود. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح گروه کنترل نامعادل بود. از بین زنان متاهل دارای نارضایتی زناشویى، به روش نمونه گیری در دسترس، نمونه ای به حجم 36 نفر (18 نفر گروه آزمایش، 18 نفر گروه کنترل) انتخاب شد. دو گروه از لحاظ سن، جنسیت، مدت زمان ازدواج، وضعیت اقتصادی و میزان تحصیلات همگن شد. گروه آزمایش 9 جلسه 90 دقیقه ای آموزش فنون مثبت نگرى تلفیقى سلیگمن و الیس دریافت کرد. اما گروه کنترل آموزشی دریافت نکرد. برای اندازه گیری رضایت زناشویى در پیش آزمون و پس آزمون از پرسشنامه رضایت زناشویى انریچ فرم بلند (1989) استفاده شد. تحلیل داده ها با استفاده از تحلیل واریانس چند متغیره (MANOVA) برای نمرات افتراقی نشان داد که آموزش فنون مثبت نگرى تلفیقى بر رضایت زناشویى، رابطه جنسی، تحریف آرمانی، مسائل شخصی، ارتباط، حل تعارض و خانواده و دوستان موثر بود و آن ها را بهبود بخشید ($p < 0.05$)؛ اما بر مدیریت مالی، فعالیت های اوقات فراغت، فرزند و فرزند پروری، مساوات طلبی نقش ها و جهت گیری مذهبی تاثیر معنای داری نداشت ($p < 0.05$). پس می توان نتیجه گیری کرد که آموزش فنون مثبت نگرى تلفیقى بر رضایت زناشویى زنان متاهل دارای نارضایتی زناشویى موثر بوده و از آن می توان برای افزایش رضایت زناشویى استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

آموزش فنون مثبت نگرى تلفیقى، تعارض خانواده، رضایت زناشویى، رابطه جنسی، رضایت جنسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/889536>

